வளர்ச்சியும் வாழ்வும்

அல்லது

படுக்கைப் பிதற்றல்

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனூர்

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை-14

1953

விலை அணா எட்டு

முன்னுரை

எனது தொண்டுகள் பல திறத்தன. அவற்றுள் ஒன்று நூல்இயற்றல். கண்ஒளி இழந்த பின்னரும் சிறு சிறு நூல்கள் சில என்னால் யாக்கப்பெற்றன. இப்பொழுது படுக்கையில் கிடக்கிறேன். பருவுடல் மெலிந்து மெலிந்து வருகிறது. ஆனால், உணர்ச்சியின் எழுச்சி மட்டும் குன்ற வில்லை. இவ்வேளையில் இச் சிறு நூலை இயற்றலானேன். இதற்கு, 'வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

இந்நூல் ஒருவிதத் தத்துவத்தை அடிப்படையாக் கொண்டது. அது வளர்ச்சித் தத்துவம். வளர்ச்சித் தத்து வக் கூறுகள் பலவிதத் தலைப்பில் - பலவகையில் - சுருங்கிய முறையில் - இந் நூற்கண் ஓதப்பட்டுள்ளன. அக் கூறுகளை ஒன்றுபடுத்திப் பார்த்தால் தத்துவ ஒருமைப்பாடு நன்கு புலனாகும். இந் நுட்பம் தொகுப்பில் இனிது விளங்கும்.

வளர்ச்சி, வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. இரண்டும் விரவிவருமாறு இந் நூலைப் பிதற்றினேன். பிதற்றலில் பிழையுறுதல் இயல்பு. பிழை பொறுத்தருளுமாறு நேயர் களை வேண்டுகிறேன்.

இந் நூலை யான் சொல்லிவந்தபோது, எனது அருகே அமர்ந்து, அதை எழுத்தில் பொறித்து உதவிசெய்த சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - மு. நாராயணசாமிக்கும், எவ் விதக் கைம்மாறும் கருதாது, நூல் நன்முறையில் வெளி வருதல் வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் அச்சுப்பிழை பார்த்துத் துணைபுரிந்த டாக்டர் மு. வரதராசனார்க்கும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் – வித்துவான் – அன்புகணபதிக்கும் எனது நன்றியறிதல் உரியதாக. அவர்கள் வாழ்க! நீடு வாழ்க!

இராயப்பேட்டை,
26—8—53

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

வளர்ச்சியும் வாழ்வும்

அல்லது

படுக்கைப் பிதற்றல்

க. கடவுள்

உலகை நோக்குக உலகை நோக்குக
தோன்றி ஒடுங்கலை ஊன்றி நோக்குக
பற்பல பொருள்களின் அற்புதம் விளங்கும் ;
வளர்ச்சி இயல்கள் உளத்தில் படியும் ;
படியப் படியக் கடவுள் உண்மையில்
திடமே நிலைக்கும் இடமே கோயில்.

உ. வளர்ச்சி

சிந்தனை செய்க சிந்தனை செய்க
எந்தப் பொருளையும் சிந்தனை செய்க
சிந்தனை, ஆய்வை உந்துதல் உறுதி ;

கடவுள் உண்மையை நிறுவ வல்லன பல. அவற்றுள் ஒன்று வளர்ச்சித் தத்துவம். அத் தத்துவம் இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்கப் பட்டது.

வளர்ச்சி - ஒரு தத்துவம் ; உள்ளது சிறத்தல் அல்லது கூர்தல் (Evolution).

3. ஆய்வை - ஆராய்ச்சியை. உந்துதல் - செலுத்துதல்.

ஆய்க ஆய்க எதையும் ஆய்க
எதையும் ஆய்க பதைபதைப் பின்றி ;
விதையை ஆய்க விளைவை ஆய்க
முதலை ஆய்க முடிவை ஆய்க
கருவை ஆய்க உருவை ஆய்க
பருமையை ஆய்க நுண்மையை ஆய்க
அணுவை ஆய்க மலையை ஆய்க
அண்ட பிண்டம் அனைத்தையும் ஆய்க
ஆழ்ந்தே ஆழ்ந்தே ஆய்ந்து தோய்க ;
பிரியும் - உறையும் - மறையும் - பொருள்கள்
அழிவ தில்லை ; ஒழிவ தில்லை ;
மாறுதல் நிகழ்ச்சி தேறுதல் கூடும்
மாறுதல் வழியே வீறும் புதுமை
பழமை புதுமையாய்ப் பழகுதல் உண்மை ;
மாற்றம் புரியும் ஆற்றல் எதுவோ ?
சிந்தனை செய்க ; சிந்தனை செய்க ;
'வளர்ச்சி' என்றே உணர்ச்சியில் படுமே.

——

7. முதலை முடிவை - ஆதி அந்தத்தை.

13. பொருள்கள் பிரியும் உறையும் (கரையும்) மறையும்.

14. உள்ளது போகாது, இல்லது வாராது ; சத்காரிய வாத விளக்கம் பார்க்க.

15. தேறுதல் - தெளிதல்.

16. புதுமை உள்ளதினின்றும் தோன்றுவதென்க ; அது பழமையினின்றும் தோன்றுவது என்பது கருத்து.

18. ஆற்றல் - சக்தி.

௫. உருகல்

வளர்ச்சிக் கல்வியைக் களத்திற் பயில்க
அந்தக் கல்விநம் சொந்தக் கல்வி
சிந்தனைக் குரியது சந்த முடையது ;
தோற்ற ஒடுக்க ஊற்றை உணர்த்தும்
வல்லமை வாய்ந்தது ; நல்லன கொண்டது ;
இப்புவி வாழ்வைச் செப்பஞ் செய்ய
மாற்றி மாற்றி ஏற்றிச் செல்வது ;
உள்ளம் உருகலைத் தள்ளி வந்த
பாவ அணுக்களால் மேவிய உடலைச்
செய்ய அணுக்களால் உய்யப் படைப்பது ;
உருகும் செயலால் அருகும் பாவம்
இரியும் இருளே ; விரியும் அருளே.

———

1. களத்தில் - இயற்கைக் களத்தில்.

4. ஊற்றை - மூலத்தை.

6. செப்பஞ் செய்ய - சீர் செய்ய.

7. உள்ளதை அழிவு செய்யாமல் அதை மாறுதல் செய்து செய்து மேலும் மேலும் வளர்த்துச் செல்வதென்க.

8. தள்ளி - ஒதுக்கி.

10. செய்ய - செம்மையான ; நல்ல.

8–12. உருகும் செயல் பாவத்தைக் கழுவும். பாவ அணுக்கள் உருகும் செயல் நிகழாதவாறு காலந் தள்ளிக்கொண்டே இருக்கும். உருகும் செயலால் பாவ அணுக்கள் நல்ல அணுக்களாக மாறும். அதனால் பாவ உடல் மாறி நல்ல உடல் அமைந்து ஏற்றமுறும். உருகும் செயலில் வளர்ச்சி இருத்தல் இங்கே கருதற்பாலது.

12. இரியும் - தேய்ந்து மறையும்.

௪. நூல்

நூலெது? நூலெது? காலப் புலவீர்!
அன்று காகிதம் அன்று கருமை;
அன்றே அட்டை அன்றே எழுத்துரு;
இன்ன யாவும் பன்னும் பருமை
யுறுப்புக் குறிகளைத் திறக்கும் கருவிகள்;
பருமை வழியே நுண்மை இயங்கும்;
நூலோ நுண்மை; மாலோ இல்லை;
நுண்மை நூலின் வண்மை பெரிதே:
கருவை ஓம்பும் திருவை உடையது
குழவி உள்ள வழியைப் பெற்றது
முறைமுறை வாழ்க்கைத் துறைகளைக் கொண்டது
மன்பதை பொதுவெனும் அன்பைப் பூண்டது;
வகுப்பு நிறமொழி மதநா டென்று
துன்ப மூட்டா அன்பு, நூலே
எங்கும் எல்லாம் தங்கும் நெஞ்சைப்
பெற்றுக் கற்று உற்றது நூலே
அறிவும் அறமும் செறிந்து நிறைந்தது
தெய்வ நூலே தெய்வ நூலே
தெய்வம் நூலே வையம் நூலே
சான்றவர் பலரும் ஆன்ற நூலே;

---

2. காகிதம் அன்று. கருமை - கரிய மை.

4. பன்னும் - பகரும்; சொல்லும்.

4–5. பருமையின் உறுப்புக்களை.

7. மாலோ - மயக்கமோ.

8. வண்மை - கொடை.

12. மன்பதை - மக்கள் கூட்டம்.

17. செறிந்து - நெருங்கி.

நூலைப் பயில்க நூலைப் பயில்க ;
காலப் புலவீர் ! சீல நூலைப்
பாடுக பாடுக பாடுக நாளும்
என்றும் வாழ்க இன்ப நூலே.

ரு. மரத்தடி

மனத்து மாசினை நினைத்துப் போக்க
உலகம் கண்டது அலகில் வழிகளை
நல்லன வாழ்க ; நல்லன வாழ்க ;
ஒன்றைக் குறித்தல் நன்று நன்று :
காடும் மலையும் ஓடும் யாறும்
பாடும் காற்றும் ஆடும் முகிலும்
சூழ்ந்த இயற்கை ஆழ்ந்த இடத்தில்
ஒருமரம் அடைந்து திருவடி நிழலில்
அமர்ந்து பார்க்க அமைதி கூடும் ;
இயற்கையை உள்ளுக இயற்கையில் படிக
இயற்கையில் மூழ்க இயற்கையில் ஆழ்க
இயற்கையே யாக ; இயங்கும் பரமே ;
அடிக்கடி செய்க ; படிப்படி மாசு
நீங்கி அகலும் ; ஓங்கும் அறஒளி ;
மரத்தடி என்றவ மதியா திருக்க
மரத்தடி மாண்பு பரத்தடி யாகும் ;

---

22. சீலமுடைய நூலை.
2. அலகில் - அளவில்லாத. 8. திருவடி - மரத்தடி.
14. அற ஒளி - தர்ம ஜோதி.
15. என்று அவமதியாதிருக்க.
16. பரத்து அடி - கடவுளின் திருவடி.

அருகர் புத்தர் பெரியர் பலரும்
எங்கே சென்றனர் ? எங்கே இருந்தனர் ?
மரத்தடி அன்ருே ? பரத்தடி அன்ருே ?
செயற்கை பெருகிய அயர்ச்சி இடத்தில்
இயற்கை படமாய் இறங்கிய பாட்டை
ஓதி ஓதி உருகி நிற்க
ஆதி இயற்கை நீதி நிகழ்த்தும் ;
மனத்து மாசை நினைத்துப் போக்க
இயற்கை வழியே எளிய தென்க.

—

௫. வேட்டை

வேட்டை வேண்டா ; வேட்டை வேண்டா ;
காட்டில் ஆடும் வேட்டை வேண்டா ;
கல்விப் புலிகள் செல்வ யானைகள்
கீதக் கரடிகள் சீதக் கழுகுகள்
பிறவும் வாழ்ந்தே உறவு பெருக்கும்
காட்டில் ஆடும் வேட்டை வேண்டா ;
கொடிது கொடிது வேட்டை கொடிது
வழிவழித் தாக்கிப் பழிகள் வாங்கும் ;
வேட்டை நின்ருல் நாட்டில் உயிர்வதை
அருகும், ஆக்கள் பெருகும் நாளும்
கன்றுகள் துள்ளும் குன்றுகள் மகிழும்
எங்கும் எங்கும் பொங்கும் பாலே ;

---

23. ஆதி இயற்கை - மூல இயற்கை.
4. கீதம் - சங்கீதமுடைய. சீதம் - குளிர்ச்சியுடைய.
5. உறவு - அன்பை.
10. ஆக்கள் - பசுக்கள். (மற்ற உயிர்களும்.)

மக்கள் பொருளெலாம் தக்கதிற் செலவாம்
போர்கள் நிற்கும் ; ஏர்கள் ஓடும் ;
மற்றவர் பொருட்டு நற்றவம் செய்யும்
முனிவர் வதியும் இனிய காட்டில்
வேட்டை ஆடுதல் கேட்டைச் செய்யும் ;
முனிவர் தவமே கனிதரும் நாட்டில்
காட்டில் ஆடும் வேட்டை வேண்டா ;
கடலிலும் வேட்டை ஆடுதல் தீதே
வேட்டை நாட்டம் எங்கும் வேண்டா ;
உள்ளத் துள்ளே உள்ளது காடு
வேட்டை ஆடி ஓட்டுக விலங்கை
விலங்குக் கரணம் நலங்கிளர் பண்பாம்.

எ. தவநெறி

பற்பல கலைகள் பற்பல மதங்கள்
பற்பல அரசுகள் பற்பல வாணிபம்
பற்பல தொழில்கள் பற்பல துறைகள்
பற்பல இயக்கம் பற்பல அமைப்புகள்
'பற்பல!' 'பற்பல!' அற்புதம் உண்டோ!
உலகில் சோதரம் இலகல் இலையே ;
போர்கள் பெரும்பெரும் போர்கள் நிகழ்ச்சி
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆவிகள் நாசம்!
பட்டினி, மரணம் முட்டும் கோரம்!

---

13. தக்கதில் - தக்க வழியில்.

23. விலங்கை - கெட்ட எண்ணங்களாகிய விலங்கை.

24. விலங்குகளாகிய கரணங்கள் நல்லனவாய்ப் பண்படும்.

6. சோதரம் - சகோதரம் ; சகோதர நேயம். இலகல் - விளங்கல்.

கோயில் மடங்களின் மாயிரு அமைப்பும்
நன்மை செய்யும் தன்மையில் இல்லை ;
என்ன செய்வது ? என்ன செய்வது ?
போரை ஒழிக்கப் போரில் இறங்கினோம்
குண்டைத் தொலைக்கக் குண்டை எறிந்தோம்
வாளை வீழ்த்த வாளை ஏந்தினோம்
விளைந்த தென்னை ? அளந்து பார்க்க ;
மூர்க்கம் வீறி மூண்டது கண்டோம்
மூர்க்கம் அற்ற மார்க்கம் தேவை ;
புதுப்பெயர் மார்க்கம் எதுவும் வேண்டா
அருகர் புத்தர் உருகும் கிறிஸ்து
மற்ற அறவோர் சொற்ற துண்டு
கற்றதைப் பற்றி நற்றவம் செய்க ;
ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் '
என்ற மொழியில் ஒன்றி ஒன்றி
எண்ணி எண்ணி நண்ணுக தவமே ;
கல்வியில் தொழிலில் செல்வ நிலையில்
பிறபிற நிலையில் அறநெறி யென்னும்
போதுமை புகுத்திப் புதுமை செய்க
தவமெளி தாகிப் புவியில் பரவும்
தவநெறி யாலே அவனி காக்க ;
மூர்க்கம் அற்ற மார்க்கம் செழிக்கும்
' பற்பல ' குறும்புகள் கற்பனை ஆகும்
ஒருமை நாட்டம் பெருமை கொள்ளும்
உலகில் சோதரம் இலகி நிற்கும்.

---

22. கற்று அதை.

24. ஒன்றி - பொருந்திக் கலந்து.

30. அவனி - உலகை.

அ. சமயம்

வேண்டும் சமயம் வேண்டா என்று
பேசு வோருளர் ஏசு வோருளர்
போற்று வோருளர் தூற்று வோருளர் ;
இயற்கை சமயம், செயற்கை அன்று
எங்கே ஓடும் ? எங்ஙனம் ஒடுங்கும் ?
அறநெறி சமயம், மறையுங் கொல்லோ ?
என்றும் உள்ளது நன்று வாழ்வது
உயிரைத் துலக்கி உயர்த்தும் சற்குரு
கூர்தல் அறத்தின் வேர்கொள் தாயகம் ;
வளர்ச்சி இயலைக் கிளரும் சமயம்
போதுமை வாய்ந்தது புதுமை அன்றே ;
துண்டு துண்டாய்க் கண்டங் கண்டமாய்த்
தனித்தனி இனமாய்ச் சனித்த தன்றே ;
ஏற்றத் தாழ்வு வேற்றுமை யின்றி
எங்குமோ ரியல்பாய்த் தங்கி நிற்பது ;
பேதம் எழுப்பும் வேதனைப் போர்களைத்
தடுக்க அபேதச் சாதனம் வேண்டும்
சமயம் அதுவே அமைதி அமைவு ;
ஊழிப் போரிடை வாழி சில்லோர்
நல்சமா தானம் சொல்லப் புகுதலின்
மூலம் எதுவோ ? சீலச் சமயமே ;

---

1. சமயம் வேண்டும் வேண்டா என்று.

10. கிளரும் - எழுப்பும்.

13. சனித்தது - தோன்றியது.

19–21. சண்டைக் காலத்தில் சிலர் சமாதானம் பேச முயல்கின்றனர். இதற்கு மூலம் எது ? சமயம் என்க.

சமயம் இன்றி அமையா துலகம் ;
உலக மெல்லாம் ஒருகுலம் என்னும்
உண்மை விளக்கும் வண்மை கொண்டது ;
இப்போது அறத்தை - ஒப்பில் ஒன்றைக்
கூறுகூ றாக்கி ஊறுகள் செய்தவன்
பொல்லா மனிதன் வல்லான் அல்லனோ !
விலங்கி னின்றும் விலகி வந்தவன்
மேலும் உயரக் காலச் சமயத்
துணைபெறல் வேண்டும் ; துணைபெறல் எப்படி ?
வழிபா டாற்றின் விழித்துணை பெறலாம் ;
சமய நுட்பம் அமையும் நெஞ்சில் ;
அருந்தவர் கண்ட பெருந்திரு நெறிபல
உண்டு நேர்மையில் கண்டு நடக்க ;
வள்ளுவம் சொல்லும் வழிபா டுள்ளது
இயற்கையாய் இயங்கும் இயல்பு வாய்ந்தது :
கல்வி கற்றல், இல்லறம் ஏற்றல்,
குழவி ஈனல், உழுது பயிரிடல்,
அருளால் பொருள்பெறல், பொருளால் அருளுறல்,
மக்க ளாட்சி, தக்கது கொள்ளல்,
வறுமை போக்கல், பொறுமை காத்தல்,
வருவிருந் தோம்பல், அருந்தவங் கிடத்தல்
முதலிய எல்லாம் முதிர்வழி பாடே ;
கடன்களைச் செய்தலும் திடவழி பாடாம்
காலைக் கடன்களை மாலைக் கடன்களை
வீட்டுக் கடன்களை நாட்டுக் கடன்களை
சுற்று முள்ள மற்றக் கடன்களைக்
குறைவற ஆற்றலும் முறைவழி பாடாம் ;
ஈசனைப் போற்றும் நேசப் பாக்களை
ஓதி உருகல் உயர்வழி பாடாம் ;

குற்றங் குறைகளை முற்றும் முறையிட்
டழுதலும் சிறந்த வழிபா டென்க ;
சடமுங் கடவுளும் சார்ந்து நிற்பினும்
சடத்துக் கேற்றம் தந்து வழிபடின்
பாசம் முற்றும் நாசம் ஆகா ;
கடவுளுக் கேற்றம் கருதி வழிபடின்
பாசம் முற்றும் நாசம் ஆகும் ;
சடத்தைக் கடந்த கடவுளை வழிபடல்
இயலா தப்பா! இயலா தப்பா !
உயிர்க்கிதம் செய்தல் உயர்வழி பாடாய்
நிறைவழி பாடாய் இறைவழி பாடாம் ;
வழிகள் காட்டும் வழிபாட் டாலே
சமய வாழ்வு அமையும் நன்கே ;
எல்லாங் கடவுள் எங்குங் கடவுள்
என்று சமயம் ஒன்றே சாற்றும் ;
இருளெலாம் தகர்க்கும் அருளொளி சமயம்
அவ்வொளி இலையேல் இவ்வுல கென்னும் ?
அன்பும் அருளும் மன்பதை வாழ
வைத்தது சமயம் ; சத்தியம் இதுவே ;
அன்பரு ளின்றேல் மன்பதை என்னும் ?
சமயம் தேவையே ; சமயம் தேவையே ;
உலகைப் புரப்பது கலக மற்றது
சமயம் என்று இமயம் ஏறலாம் ;
மதங்கள், சமய இதங்கள் அல்ல

---

53. சடம் - அறிவில்லாதது. கடவுள் - அறிவு.

58-59. கடவுள் சடத்தில் கலந்தும் அதைக் கடந்தும் நிற்பது. கடந்த கடவுள், வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாதது. அதை எப்படி வழி படுவது? இயலாதென்க. 72. புரப்பது - காப்பது.

சமய வழியே அமைந்தவை அவைகள் ;
தத்தம் மதத்தில் சித்தம் வைத்தால்
சமய வாழ்வு அமையினும் அமையும்
சமயம் ஆறு, அமைதுறை மதங்கள் ;
போரிடின் துறையில் நீரிடை நெஞ்சம்
படியுங் கொல்லோ ! கொடிது மதப்போர் !
சண்டை எழுந்தால் மண்டையும் உடையலாம் ;
வெறியைக் கடந்தது அறிவுச் சமயம்
நெறிஅர ணவது பெரிய ததுவே ;
போரெலாம் போக்கிச் சீரெலாம் செய்ய
வல்லது சமயம் ; நல்லது கொள்க ;
உலக மெல்லாம் ஒருகுலம் ஆகப்
போற்றிச் சமயம் ஆற்றுக கடனே ;
போற்றுக போற்றுக ; சமயம் போற்றுக ;
போற்றிப் போற்றி ஆற்றுக கடனே ;
சமய வாழ்வு அமர வாழ்வாம் ;
அந்த வாழ்வுச் சிந்தனை வேண்டும்
வேண்டும் வேண்டும் சமயம் வேண்டும்.

---

௯. தொண்டு

அமைதி கூட்டும் சமய வாழ்வு ;
பண்டை வாழ்வது தொண்டால் மலர்வது ;
தன்னல மற்ற நன்னயத் தொண்டு

---

78. ஆறு - நதி; அமை துறை - (ஆற்றில் இறங்க) அமைந்த துறைகள்.

87. சமயத்தைப் போற்றி.

முனைப்புத் திரண்டு கனைப்ப தன்று ;
கல்விப் பயனென் ? செல்வப் பயனென் ?
திருத்தொண் டாக உருக்கொள லன்றே ?
கொள்ளை போர்கள் துள்ளச் செய்யும்
கல்வி யாலோ செல்வத் தாலோ
ஆகும் தொண்டால் வேகும் உலகம் ;
அப்பேய்த் தொண்டோ ? அப்பா எரியே !
'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'
என்று மொழிந்தான் அன்று குன்றன்
இன்று நோக்குக நன்று நோக்குக ;
தொண்டால் அந்த அண்டம் படைக்கலாம்
குண்டால் எந்தப் பிண்டமும் தோன்று ;
தொண்டைக் கொண்டவ் வண்டம் படைத்தல்
உறுதி உறுதியென் றறுதி யிடலாம் ;
பிளவும் பிரிவும் பிணக்கும் மறையும்
அன்பும் அருளும் இன்பும் மலியும் ;
'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்'
என்னுஞ் செம்மொழி மன்னும் எங்கும் ;
தொண்டு வாழ்வில் அண்டப் பயில்க
இளமை தொட்டே வளமைத் தொண்டைப்
பயிற்சி செய்யும் முயற்சி தேவை
எதையும் பயிற்சியால் துதையப் பண்ணலாம் ;
நல்ல தொண்டை மெல்ல மெல்லத்
தந்தை யாற்றின் மைந்தன் ஆற்றுவன்

---

4. முனைப்பு - செருக்கு ; ஆணவம்.
12. குன்றன் - பூங்குன்றனார்.
14. அந்த அண்டம் - குன்றனார் கூறிய உலகம்.
25. துதைய - செறிய ; நிரம்ப.

ஆற்றும் வழிவழி ஆற்றும் சுற்றம்
வீடு கொள்ளும் நாடு கொள்ளும்
உலகம் ஏற்கும் கலகம் விலகும் ;
தொண்டு வண்ணம் அண்டம் ஆகும்
சமய வாழ்வே அமையும் தானே
தொண்டு செய்க ; தொண்டு செய்க.

---

௧௦. அன்பு

அன்பே தெய்வம் அன்பே வையம்
தெய்வத் தன்பே வையத் தன்பாம்
வையம் உணர்ந்தால் உய்ந்து விடுமே ;
தெய்வத் தன்பு வையம் தன்னுள்
அளவள வாகி உளதாய் நின்று
தேங்கித் தேங்கி ஓங்கித் தனது
முழுப்பெருக் குணர்த்தலின் விழுப்பம் ஓர்க ;
ஒருத்தி ஒருவன் கருத்தில் ஒன்றலைக்
காதல் என்று ஓதினர் முன்னோர் ;
காதல் பெருகி ஆதி அன்பாம்
இன்பக் காதல் அன்பின் திறவே ;
வள்ளுவர் நூலில் உள்ளன முப்பால்
இன்பப் பாலில் என்ன காட்சி !
திறவுக் காட்சியென் றறைதல் வேண்டுமோ ?

---

3. அதனை வையம் உணர்ந்தால்.

7. முழுப்பெருக்கு - முழுஅன்பை ; தனது பூரண நிலையை. விழுப்பம் - சிறப்பை. ஓர்க - சிந்திக்க.

10. ஆதி - முதல்வன்.

14. திறவு - அன்புக் காதலாகிய திறவு.

அறமும் பொருளும் திறவின் அரணே
தெய்வத் தன்பு வைய வழியே
தேங்கித் தேங்கி ஓங்கிப் பெருகிக்
காத லாகும் நீதியை ஆய்க ;
பண்டை மக்கள் கண்ட உண்மை
இதுவே யாகும் புதுவ தன்று ;
தத்துவ நூல்கள் சத்துவ நூல்கள்
காதல் நெறியைப் போதனை செய்யும் ;
நாயக நாயகி பாவனை என்ன ?
தலைவன் தலைவி கலவி என்ன ?
காவிய ஓவிய ஆவி என்ன ?
காத லன்றோ ? சோதனை செய்க ;
காதல் நெறியை வேதனை செய்து
சிதைத்துச் சிதைத்து வதைத்தல் அறமோ ?
சட்டத் தாலே கட்டல் தவறு
சாதி யாலே மோதல் தவறு
நிறத்திமி ராலே ஒறுத்தல் தவறு
நாட்டுப் பற்றால் வாட்டல் தவறே ;
பெருமைக் காதல் உரிமை உடையது
வளர விடுக ; வளர விடுக ;
அன்பு மூலம், இன்ப ஆண்பெண்
சேர்க்கைக் காதலென் றார்த்தனர் அறிஞர் ;
வாசகன் ஆண்டாள் நேசர் பலரும்
காதலில் மூழ்கிச் சாதனை செய்தனர் ;

---

15. அறத்துப்பாலும் பொருட்பாலும்.

31. ஒறுத்தல் - தண்டித்தல்.

36. ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தனர்.

37. வாசகன் - மாணிக்கவாசகன்.

காதல் மாண்போ ஓதற் கரியது
உடலைக் கடக்கும் உளத்தைக் கடக்கும்
உயிரில் ஒன்றும் உயிர்க்குயி ராய
தெய்வங் கலக்கும் மெய்ம்மைக் காதல் ;
இருமை கெடுத்தே ஒருமை கூட்டும்
தெய்வத் தன்மை வைய மாக்கும்
பெற்றி வாய்ந்த வெற்றி யுடைய
காதல் வாழ்க காதல் வாழ்க
அன்பு வாழ்க அன்பு வாழ்க
தெய்வம் வாழ்க வையம் வாழ்க.

கக. எண்ணம்

அணுவைப் பற்றி நுணுகி ஆய்தல்
தொன்று தொட்டதே ; அன்று முதலா
ஆய்தல் வளர்ந்தது தேய்தல் இல்லை ;
எண்ணம் அணுவே திண்ணம் என்க ;
உண்மை கண்டனர் மண்ணில் அறிஞர்
நுண்மை வாய்ந்தது திண்மை பெற்றது
எண்ணம், எல்லாம் பண்ணி விடுமே
புலியைப் பசுவாப் பொலியச் செய்யும்
மகனைப் புலியா மருவ மாற்றும்
மழையை அழைக்கும் புயலை எழுப்பும் ;
நல்லுடல் உள்ளம் பல்கலை உலகம்

---

42. தெய்வம் - தெய்வத்தை.

43. இரண்டற்ற நிலையைக் கூட்டும் என்றபடி.

9. மருவ - விளங்க.

11. நல்ல உடலையும், நல்ல உள்ளத்தையும், நல்ல பல கலைகளையும், நல்ல உலகத்தையும்.

படைப்பதும் எண்ணம் நடக்க உணர்ந்தே ;
நல்லுடல் உள்ளம் பல்கலை உலகம்
வேண்டு மன்றோ ? யாண்டும் வேண்டும் ;
இலையேல் தீய அலைகள் வீசிக்
கலகம் குழப்பம் பலதிறப் புரட்சிகள்
எழுப்பி எழுப்பி அழிக்கும் வாழ்வை ;
நல்லன படைக்க நல்ல எண்ண
ஊற்றெழல் வேண்டும் ; தோற்றம் காண்க ;
எப்படிப் படைப்பது ? செப்படி வித்தையோ ?
மொழிகள் பலவுள வழிகள் பலவுள
வாழ்க அவையெலாம் வாழ்க என்றும் ;
இயற்கை நாட்டமும் இறைமை உறவும்
இடையீ டின்றி நடையில் கொண்டால்
நல்ல எண்ணச் செல்வம் சுரக்கும் ;
நல்லன கற்க நல்லன கேட்க
நல்லன காண்க நல்லன தொடர்க
நல்ல எண்ண வல்லமை பெறலாம்.

---

௬௨. வாழ்வு

உடம்பும் உயிரும் இடம்பெறு கருவில்
அறிவும் உலகும் செறியும் நெறியில்
அருளும் பொருளும் விரவும் நிலையில்
அரும்புதல் வாழ்வு விரும்புதல் வேண்டும்
வாழ்வு வளர்வது தேய்வ தன்று
நாடுக வளர்ச்சியைப் பாடுக வாழ்வை ;

---

12. உணர்ந்து நடப்பாராக.
21. மொழிகள் - பெரியோர் உரைகள்.

பகுத்தறி வற்ற வகுப்புயி ரெல்லாம்
தளர்ச்சி யின்றி வளர்ச்சி யடைதலென் ?
இயற்கை வாழ்வின் பயிற்சி போலும் ;
மக்கள் வளர்ச்சியில் சிக்கல் உறுதலென் ?
பகுத்தறி வுடைய வகுப்போ காரணம் ?
செயற்கை வாழ்க்கையில் பயிற்சி பெற்றான்
வளர்ச்சி வாழ்வில் தளர்ச்சி யடைந்தது ;
மனித்தன் என்றே சனித்து விட்டான் ;
காலங் கணித்துக் கோலல் அரிதே
எத்தனை யுகமோ ? எத்தனை ஊழியோ ?
இன்னும் அவன்வாழ் தொன்மை உலகம்
தெய்வ மயமாய் உய்ய வில்லை
சாந்தம் முற்றும் ஏந்த வில்லை
என்ன காரணம் ? உன்னிப் பார்க்க ;
மனிதன் முதல்முதல் இனிது வாழ்ந்தான்
உழைத்தும் உழுதும் பிழைத்து வந்தான்
ஒருவன் பொருளை ஒருவன் கவரும்
கல்வி பயிலாச் செல்வம் பெற்றான்
கொலையுங் களவுங் கள்ளுங் காமமும்
பொய்யும் அற்ற மெய்யில் நின்றான்
சுரண்டல் வாழ்வில் புரண்டா னில்லை
பின்னே கேட்டான் ; என்னே செய்வது ?
ஒருவன் பொருளை ஒருவன் கவரும்
இழிவு வளரும் வழியைக் கண்டான் :
கொலையுங் களவுங் கள்ளுங் காமமும்
பொய்யும் வாழ்வில் மொய்த்துக் கொண்டன

---

7. அஃறிணை உயிர்கள்.

11. உயர்திணை உயிர்கள். 12. மனிதன் பெற்றான்.

சுரண்டல் வாழ்வு திரண்டு மதர்த்தது
செயற்கை வாழ்க்கையில் பயிற்சி பெற்றான்
வளர்ச்சி வாழ்வில் உணர்ச்சி யற்றது ;
ஞாயிறும் திங்களும் மாபே ருடுக்களும்
கொள்ளி நிபுலையும் வெள்ளி வீதியும்
பிறவும் விண்ணில் முறையே துணைசெய –
மலையும் காடும் வயலும் கடலும்
மண்ணில் சூழ்ந்து நண்ணித் துணைசெய –
புல்லும் செடியும் நெல்லும் புள்ளும்
விலங்கும் பிறவும் கலந்து துணைசெய –
வளர வந்தவன் தளர்ந்து வீழ்ந்தான் ;
சுரண்டல் வாழ்வில் புரளு கின்றனன்
அத்தைப் பயிலும் வித்தை எங்கும்
அரசுகள் எங்கும் முரசுகள் எங்கும்
குண்டுகள் எங்கும் தண்டுகள் எங்கும்
எத்தனைப் போர்கள் ? எத்தனை மரணம் ?
அச்சோ ! மனிதன் செத்தே போனான் !
கட்டிடப் படிப்பும் பட்டப் படிப்பும்
எரியில் நெய்யைச் சொரிதல் ஆகும்
கூடை கூடையாய் மேடையில் பொழியும்
போதனை என்செயும் ? வேதனை நீக்குமோ ?
வேதனை நீக்கும் சாதனை என்ன ?
நெருக்கு முடிக்கின் கருத்துத் திருந்தும்
வறுமை பட்டினி சிறுமைப் போர்கள்
கண்ணைத் திறக்கும் எண்ணச் செய்யும்

---

36. மா பேர் உடுக்கள் - பெரிய பெரிய நட்சத்திரங்கள்.

37. நிபுலை என்பது நெருப்புக் குழம்பு போன்றிருக்கும் ஓர் அண்டம். வெள்ளி வீதி (Milky Path).

ஒருவன் பொருளை ஒருவன் கவரும்
இழிவைப் போக்க வழியைத் தேடுவர்
கொலையுங் களவுங் கள்ளுங் காமமும்
பொய்யும் அற்ற மெய்யை நாடுவர்
சுரண்டல் சேற்றில் புரள ஒருப்படார் ;
குண்டுகள் வீசும் தண்டுகள் கொண்ட
அரசுகள் மாறும் ; முரசுகள் முழங்கும் ;
அன்பும் அருளும் மன்பதை சூழும்
அருளின் ஆட்சி வருதல் நேரும்
ஏத்தும் ஔவை ஆத்தி சூடியும்
கொன்றை வேந்தனும் ஒன்றும் வாழ்வாம் ;
மனிதன் வளர்ந்தே இனிது வாழ்வன்
இனிது வளர இனிது வாழ
இறையின் நினைப்பும் முறையே வேண்டும் ;
வாழ்வு வளர்வது வீழ்வ தன்று
சடத்தின் அளவில் கிடப்பதும் அன்று
சடத்தைப் பயின்றவர் சடத்தைக் கடவும்
மறைபொருள் உண்டெனும் உரையை வழங்கினர்
அப்பொருள் இறையெனச் செப்பினர் புலவோர்
இறையை உணர்த்தும் கருவி சடமென்
றுய்ந்தவர் கண்டனர் ஓய்ந்து தெளிக ;
அறிவில் சடமே பொறியில் நின்றால்
சித்த விகாரப் பித்தம் பொங்கும்
இரக்கம் அற்ற அரக்கக் கூட்டம்
எங்கணும் மலியும் எங்கணும் போர்கள் ;
இறையோ அறிவு நிறைநிறை அறிவே

---

74. கடவும் - செலுத்தும்.

79. அறிவில்லாத சடம். பொறியில் - ஐம்பொறியில்.

அன்பை - அருளை - இன்பைப் - பொழியும்
இறையை நினைக இறையை வாழ்த்துக
இறையைப் போற்றுக ; மறையும் இடர்கள் ;
அரக்கக் கூட்டமும் இரக்கக் கூட்டமாம் ;
பிறர்குறை பேசிப் புறம்புறம் கூறும்
புன்மை விடுத்துத் தன்குறை சொல்லி
முறையிட் டழுதே இறையை வேண்டும்
ஒழுக்கமும் வாழ்வின் அழுக்கைப் போக்கும் ;
அழுக்கைப் போக்கும் வழக்கம் முதிர்ந்தால்
முத்திற உடலின் சித்திரம் புலனும்
பருவுடல் பாவமும் அருவுடல் பாவமும்
முதலுடல் காட்சியால் நிதநிதங் கழியும்
நல்ல வாழ்வு செல்லும் மேலும்
சொல்லா லதனைச் சொல்ல முடியுமோ ?
குறையை முறையிட் டிறையை வேண்டின்
இனிது வளரலாம் இனிது வாழலாம்
தெய்வ மயமாய் வையம் உய்யும்
வாழ்வில் இறைமை ஆழ்தல் நல்லது ;
ஆண்டவ ! நின்னருள் தாண்டவம் புரிக
வளர்க வாழ்வு ; வளர்க நன்றே.

---

௧௫. அறவோர்

‘ கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோல’மென்
றுண்டு களித்து மண்ணில் வாழ்வதோ

94–95. பருவுடல் - ஸ்தூல சரீரம். அருவுடல் - சூட்சும சரீரம். முதலுடல் - காரண சரீரம். இவை முத்திற உடல்கள்.

1-2. கோலமென்று உண்டு களித்து.

வாழ்வின் முடிவு ? வாழ்வீர் ! நினைமின் ;
பூசல் வழக்கு வாசம் செய்யும் ;
மக்க ளூடே தோக்க ஒருமை
அன்புண் டெழுப்புவர் இன்ப அறவோர் ;
'நீத்தார் பெருமை' யாத்தார் வள்ளுவர்
'அறவோர்' தோண்டின் உறவோர் என்றனர் ;
புத்தர் காலம் உத்தம அறவரைத்
தெரிந்து தந்தது பரிந்து பரவினர் ;
தந்நல மற்றவர் நன்னய அறவோர்
அவருடல் ஊரே அவருயிர் தொண்டே
என்ன வாழ்ந்தனர் ; பின்னே அவர்தம்
வழிவழி வந்தவர் பழிகள் நிகழ்த்தினர் ;
தந்நலம் அவரைப் பின்னிக் கொண்டது
கலகம் மூட்டி உலகைக் கெடுத்தனர் ;
கலைகள் பள்ளி நிலைகள் மாறின
ஏட்டுப் படிப்பும் போட்டிப் படிப்பும்
பொருத்த மற்றவை ; திருத்தம் செய்யா ;
மெய்ம்மை அறவோர் வையம் தேவை ;
குருகுலக் கல்வி தருமே அறவரைத்
தவமும் தருமே தவத்தைச் செய்க ;

---

4. உலகாயத வாழ்வில் பூசலும் வழக்கும் வாசம் செய்யும் என்க.

5-6. மக்கள்பால் ஒருமை அன்பு உண்டு. அவ்வன்பு எழுமிடத்தில் பூசல் வழக்கு முதலியன தோன்றா. அவ்வன்பை எழுப்பவல்லார் அறவோர் என்க. ஒருமை அன்பு என்பது மக்களிடத்தில் கலந்துள்ள அன்பை உணர்த்துவது. அவ்வன்பு இருமையன்று ; ஒருமை.

11. தந்நலம் - தமது நலம்.

20. வையத்துக்குத் தேவை.

ஆத்திக மென்றும் நாத்திக மென்றும்
பேசலு முண்டே ; ஏசலு முண்டே ;
தத்துவக் குப்பையை நித்தலும் கிளரும்
சித்தம் வாளா கிடத்தல் அரிதே
வாதம் தர்க்கம் வேதனை மூட்டும் ;
ஆத்திக நாத்திகம் கடந்தது அறமே
அறத்தில் நிற்பவர் அறவோர் என்க ;
ஆத்திகர் உயிர்க்கும் நாத்திகர் உயிர்க்கும்
நன்மை செய்யும் தன்மையர் அறவோர்
பகைமை அறியாத் தகைமையர் அறவோர்
அன்புக் கடவுளுக் கன்பர் அவரே
மண்ணுக் கினிய தொண்டர் அவரே ;
அறவோர் அளிக்கத் தறையோர் முயல்க
தவத்தைச் செய்க தவத்தைச் செய்க
புத்தர் காலம் புத்துயிர் பெறுக.

---

௧௪. பொதுமை ?

முன்னை நாளில் மன்னர் இல்லை
பின்னை நாளில் வந்தனர் அவரே ;
தொன்மை மரபில் நன்மை வழிவழி
வளர்ந்தவர் மன்னராய் வளம்பல செய்தனர் ;
கல்விக் கடலும் செல்வ மலையும்

---

26. வாளா - சும்மா.

26-27. அச் சித்தம் வாதத்தையும் தர்க்கத்தையும் வேதனையையும் மூட்டும் என்றபடி.

35. அறவோரை அளிக்க. தறையோர் - மண்ணில் வாழ்வோர்.

பரந்து குவிந்து நிரம்பின அந்நாள் ;
இயற்கை வாழ்வுப் பயிற்சி காணலாம் :
குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல்
பண்கள் பாடும் ; பண்புகள் பரவும் ;
மழையும் தானே விழைந்து பொழியும்
அருவி அழைக்கும் திருவைக் கொழிக்கும் ;
ஆடும் பாம்புகள் நாடும் பறவைகள்
குரங்குகள் திரியும் மரங்க ளிடையே
கோழி நாளும் வாழி கூறும்
மங்கல முழங்கும் சங்க நாதம்
வண்டுகள் இசைக்கும் நண்டுகள் உலவும்
வாளை பாயும் காளை யாகும்
கன்றுகள் துள்ளும் அன்றில் பார்க்கும் ;
தென்னை பனைகள் அன்னைக ளாகும்
ஆலும் அரசும் பாலி வேம்பும்
நீழல் நிலையமாய்த் தோழமை வழங்கும்
மாவின் கிளைகள் தாவும் மண்ணைக்
கிச்சிலி இனங்கள் நச்சை அகற்றும் ;
காலையில் மணியொலி மாலையில் மணியொலி
உழவின் அழகில் வழியும் பள்ளு
உதிரும் மணிகள் சிதறும் குப்பை ;

---

9. விழைந்து - விரும்பி.
20. பாலி - பாலையுடைய.
21. நிலையமாய் - ஆசிரமமாய்.
23. நச்சை - நஞ்சை ; விஷத்தை.
24. எருதுகளின் மணி ஒலி.
25. பள்ளுப் பாட்டு.
26. மணிகள் - தானியங்கள் முதலியன.

ஓலைக் குடில்கள் காலும் அமைதி
தாயும் குழவியும் வாயில் அணிகள்
பெண்ணொளி விருந்தை மண்வெளி அருந்தும்
முதுமை ஊற்றில் புதுமை சுரக்கும்
பாடல் தெருவில் ஆடல் தெருவில் ;
தமிழின் மணத்தால் கமழும் மணமே
காக்கையும் பூனையும் காக்கும் நாயும்
அகமும் முகமும் மகிழ வாழும் ;
கலைகள் உவக்கும் நிலைகள் அமையும்
ஒருகுலம் படைக்கும் குருகுலம் ஆகும் ;
தத்துவர் தோன்றுவர் சத்துவர் தோன்றுவர்
காவியர் தோன்றுவர் ஓவியர் தோன்றுவர்
வானவர் தோன்றுவர் கானவர் தோன்றுவர்
மருத்துவர் தோன்றுவர் திருத்துவர் தோன்றுவர்
அறவோர் தோன்றுவர் உறவோர் தோன்றுவர்
நற்றவர் தோன்றுவர் மற்றவர் தோன்றுவர்
தோற்றம் வாழ்வின் காற்றொளி யாகும்
மன்னர் ஆட்சியின் நன்னிலை என்னே !
அன்னவர் ஆட்சி மன்பதை ஆட்சியாய்

---

27. குடில்கள் - குடிசைகள். காலும் - உமிழும்.

29. வெளி - ஆகாயம். மண்வெளி - மண்ணும் வெளியும். (ஐம் பூதங்களும்.)

32. தமிழின் மணத்தால்-இனிமையுடைய திருமணத்தால். (கலியாணத்தால்.) மணமே - வாசனையே.

39. வானவர் - வானநூல் வல்லவர். கானவர் - இசை ஞானியர்.

40. மருத்துவர் - வைத்தியர். திருத்துவர் - சீர்திருத்தக் காரர்.

45. மன்பதை - மக்கள் கூட்டத்தின்.

அருளின் ஆட்சியாய்ப் பொருளாய் விளங்கும் ;
சிற்சில இடத்தில் அற்பர் செயலால்
கொடுங்கோ லிடையிடை நடுங்கச் செய்தது ;
மக்கள் விழித்துச் சிக்கல் அறுத்தனர்
சிக்கல் அறுத்தும் புக்கது கொடுமை ;
மன்னர் ஆட்சியில் பின்னம் உற்றதே
ஆட்சியின் மாட்சி வீழ்ச்சி யுற்றதே
அரசியல் துறையின் முறைகள் மாறின
துரிசுகள் அரசின் பரிசுகள் ஆயின
அந்த ஆட்சியாம் ! இந்த ஆட்சியாம் !
பெயரால் பெரிது ! செயலால் சிறிது !
கெட்டவ ரிடத்திலும் கிட்டிய தரசே
போக்கிலிக் குழுவின் தாக்கல் நேர்ந்தது ;
பேச்சோ எழுத்தோ காய்ச்சிய இரும்பு
மேடைகள் நஞ்சின் ஓடைகள் ஆயின ;
வாக்குத் தேர்தல் ஏய்ப்பு வித்தை
வரிகள் சிறைகள் எரிகள் பெரிதும்
வட்டி வகைகள் கொட்டல் பெரிதும்
பட்டினி சாவு முட்டல் பெரிதும்
துட்டக் கூட்டம் வட்டம் அதிகம்
அணுகுண் டாக்கப் பணிகள் அதிகம்
குழப்பம் புரட்சி அழைப்புகள் அதிகம்
கலகம் எழும்பின் உலகம் அழியும்
செய்வ தென்னே ! உய்ய முயல்க ;
மாற்றஞ் செய்ய ஆற்றுக கடனே
மன்னர் ஆட்சி துன்ன மீண்டும் ;

---

54. துரிசுகள் - குற்றங் குறைகள்.

57. கிட்டியது அரசே.

அன்னவர் ஆட்சியில் பின்னம் உறுமல்
காக்க வல்ல போக்குக் கோலலாம்
அறவோர் மன்றம் உறவால் அமைக்கலாம்
மன்றத் துணையால் நன்றே விளையும் ;
நல்ல ஆட்சியே அல்லல் களையும்
பெயரால் என்ன ? செயலே தேவை ;
'எந்த ஆட்சி வந்தால் என்ன ?
சோறு வேண்டும் ஊறு வேண்டா'
என்று குடிசைகள் இன்றும் பேசும் ;
அருகரும் புத்தரும் பேரிய மன்னவர்
தருமம் வளர்த்த பெருமை உடையவர்
அவர்தம் தருமம் புவிக்கே உரியது
மன்னர் ஆட்சியில் ஒன்றின் நலமே ;
தெருவில் திரியும் ஒருவன் தலைவனாய்
இடர்கள் செய்யும் இடங்களும் உண்டு ;
பழியறி யாத வழிவழி வந்த
மன்னர் நெஞ்சில் வன்மம் எழுமோ ?
தவறினும் ஒருகால் தவநெறி அறவோர்
மன்றம் குறுக்கிடும் ; குன்றெனத் தடுக்கும் ;
மற்றவர் பொருட்டே உற்றவர் அறவோர்
மூர்க்கம் அற்ற மார்க்கம் நிற்பவர்
மார்க்கிஸ்–காந்தி மார்க்கம் தெரிந்தவர்
அமைதி உலகம் அமைக்க வந்தவர்
அவர்தம் துணையால் அவனி காக்கும்
மன்னருள் போதுமை மின்னல் வேண்டும் ;
வளர்ச்சித் தத்துவ உளத்தைப் பயில்க :
மூர்க்க சக்தியின் ஆக்கம் குன்றும்

---

74. மன்றம் - சபை. உறவால் - அன்பால்.
84. ஒன்றின் - (அத்தருமம்) கலந்தால் ; சேர்ந்தால்.

மூர்க்கப் பொதுமை பார்க்குள் வெறுப்பாம்
தனித்தனி மன்னரை இனித்தரை வேண்டா ;
அறவோர் மன்ற உறவால் அமையும்
மன்னருள் பொதுமையை இந்நிலம் ஏற்றல்
உறுதி உறுதியென் றறுதி யிடலாம்
மன்னர் பொதுமையில் மன்பதைக் கருவில்
அருளே படியும் அருளே வளரும்
பொதுமை அருளாம் ; புதுமை மலரும் ;
அருளின் ஆட்சியென் றருளிச் சென்ற
பெரியோர் வாழ்க ; பெரியோர் வாழ்க ;
போற்றுக தெய்வம் ஆற்றுக கடனே
போற்றிப் போற்றி ஆற்றுக கடனே.

---

௧௫. முறையீடு

எல்லாங் கடந்த நல்லான் ஒருவனே
மனத்தி லவனை நினைத்தலுங் கூடுமோ ?
எங்கும் நிறைந்து தங்கும் நிலையும்
கொண்டவன் அவனே அண்டம் உய்ய ;
பாவம் எப்படி மேவ இடம்பெறும் ?
அவனை மறந்தே இவனை மதித்தால்
பாவம் விரைந்து தாவும் போலும் !
கலைகள் பயிலவும் பலதிற வாழ்க்கையில்

106. அருளாகும்.

1. இஃது இறைவனது சொரூபம். (இதனை நிர்க்குணப் பிரம்மம் என்றுஞ் சொல்லலாம்.)

3. இஃது இறைவனது தடஸ்தம். (இதனைச் சகுணப் பிரம்மம் என்றுஞ் சொல்லலாம்.) 4. அண்டம் - அகிலம்.

6. அவனை - இறைவனை. இவனை - மனிதனாகிய தன்னை.

இறங்கவும் துணைசெய் பரம்பொருள் இறைவனை
மறந்து தம்மையே மதிக்கும் மனிதர்
இடமெலாம் ஆணவம் நடமே புரியும்
பாவம் சூழ்ந்தே ஆவியைக் கெடுக்கும் ;
இளமையில் விழும்வித் தளவையும் மீறிக்
கொழுத்துக் கொழுத்துச் செழுமை நாற்றுய்க்
கரந்து கதிர்விடும் மறைந்து முதிரும்
நல்ல விளைவே அல்லற் காடு
கவலை பிணிகள் சவலை உணவே
பல்வகை முயற்சி எல்லாம் பாழே
படுக்கையில் மகன்படும் இடுக்கண் என்னே !
கடலை நீந்தி அடைதல் கரையை
இயலுங் கொல்லோ ! புயலும் எழுந்து
சாடச் சாட வாடி வதைவன் ;
இன்னல் களைய என்ன செய்வது ?
அங்கும் இங்கும் அலைதல் வேண்டா
அதிலும் இதிலும் மிதியுணல் வேண்டா ;
உள்ளத் துள்ளே வள்ளல் உள்ளான்
அவனை நினைந்தே அவதி எல்லாம்
முறையிட் டழுதால் உருகும் பாறை ;
அழுகையில் பொழுது கழிதல் வேண்டும்
உருகல் மேலும் பெருகல் வேண்டும்
வேண்டுதல் ஓயா வேண்டுதல் வேண்டும் ;
மெய்ம்மை கண்டு மெய்யன் அருள்வன்

---

28. பாறை - மனப்பாறை.

32. மெய்ம்மை – அழுகையின் உண்மையை. (அழுகை மெய்ம்மையதாயிருத்தல் வேண்டும் ; பொய்ம்மையதா யிருத்தல் கூடாது. மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் மெய்ப்பொருளாகிய ஆண்டவனுக்குத் தெரியும்.)

மெய்யன் கருணை உய்வே செய்யும்
பாவங் கழிக்கும் தேவன் அவனே
குறைகளை முறையிடும் துறையே சிறந்தது ;
இறைவனை மறந்தால் உறுதலை ஓர்க
ஓர்ந்தே ஓர்ந்து சார்பு பெறுக
குறைகளை முறையிட் டிறைவனை நினைக்க ;
குறைகளை அகம்புறம் முறையிடல் வீரம்
அந்த வீரம் சிந்தை ஈரமாம்
ஈர நெஞ்சில் கோரம் படியுமோ ?
பாவம் பறக்கும் ; ஆவி நலமுறும் ;
குறைகளை முறையிடல் கரைபுரண் டோடின்
உலகம், தெய்வ உலக மாகும்
வையம் வளர்க தெய்வம் வாழ்க.

---

௧௬. தொகுப்பு

இந்நாள் உலகைச் சேந்நாய் என்று
பழித்துக் கூறல் பழமை யாயது
இழித்துக் கூறல் இயற்கை யாயது
காரணம் என்னை ? பூரணம் வேண்டா ;
அளவில் பிரிவு பிளவு பிணக்குகள்
சீற்றம் பகைமை தூற்றல் சுரண்டல்

---

33. மெய்யனே கருணை. அக் கருணை உய்யவே செய்யும்.

36. உறுதலை - அடைதலை ; விளைதலை.

37. ஓர்ந்து – ஆழமாகச் சிந்தித்து.

1. செந்நாய் - காட்டில் வாழ்வது ; இரக்கமற்றது ; மற்ற உயிர்களை வதைப்பது அதன் குணங்களுள் ஒன்று.

4. பூரணம் வேண்டா - முழுமையும் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. (சில சொல்லுதல் சாலும்.)

ஆசை மோசம் நாச எண்ணம்
வலியர் மெலியரை நலியக் கெடுத்தல்
ஒப்புர வற்ற தப்புகள் நிகழ்த்தல்
ஒழுக்கம் ஏட்டில் விழுப்பம் பெறுதல் ;
காதல் அற்ற வேதனை மணங்கள்
கலப்புச் சட்டக் கலக்க அலக்கண் ;
சிற்றூர் உழைப்பை மற்றோர் கவர்தல்
நகரம் மட்டும் இன்பம் நுகர்தல் ;
குழந்தை அழகெலாம் ஒழிந்து போச்சே
என்புக் கூடாய்த் துன்புறல் ஆச்சே ;
விஞ்ஞா னத்தால் இஞ்ஞா லத்தில்
மண்ணில் நீரில் விண்ணில் போர்செயல்
முதலிய கொடுமை வதைகள் மலியும்
இந்நாள் உலகைச் செந்நாய் என்கிறார் ;
இம்மண் என்றோ செம்மையுற் றிருக்கும்
வளர்ச்சிக் கிடையிடை தளர்ச்சி நேர்ந்தது
மக்க ளிடையே புக்கன மாசுகள்
வளர்ச்சிக் கொழுக்க வளப்பமும் தேவை
இனியோ மனிதர் இனிதே வாழ்வர் !
அல்லல் தொல்லை எல்லை கடந்தால்
கருத்தில் பொருந்திய திருத்தம் உறுமே
மக்கள் தாமே தக்கன காண்பர்
வளர்ச்சித் தத்துவக் கிளர்ச்சியும் வாளா
கிடத்தல் அரிது நடத்தும் கடன்களை ;

---

9. ஒப்புரவு - ஒற்றுமை ; பரோபகாரம்.

10. விழுப்பம் – சிறப்பு.

13. மற்றோர் – நகரம், பட்டணம் முதலிய இடங்களில் வாழ்வோர். 24. வளர்ச்சிக்கு ஒழுக்க......

அளவில் பிரிவால் பிளவால் பிணங்கார்
தீய குணமெலாம் தூயன ஆகும் ;
வலியர் மெலியரை நலியச் செய்யார்
ஒப்புர வாலே இப்புவி இயங்கும்
ஒழுக்கம் வாழ்க்கையில் விழுப்பம் பெறுமே ;
காதல் மணமே நீதி காக்கும்
கலப்புச் சட்ட அலக்கண் ஒழியும் ;
சிற்றூர் உழைப்பை மற்றோர் கவரார்
நகரம் மட்டும் நுகரா தின்பம்
குழவி உடலில் அழகு பொழியும்
கப்பல் வாணிபத் தெப்பம் ஆகும்
சுரண்டல் உலகம் வறண்டே போகும் ;
விஞ்ஞா னக்கலை மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
துணையாய் நின்று பணிகள் ஆற்றும்
விளைவு பெருகும் வளமை கொழிக்கும் ;
இல்லம் எல்லாம் நல்ல பள்ளிகள்
கலப்பை இராட்டை புலப்படும் காட்சி ;
அருகர் புத்தர் கிறிஸ்து முதலியோர்
அருளிய மொழிகள் பொருளில் ஒன்றும்
ஒன்றே குலமும் ஒன்றே உலகமும்
ஒன்றே தெய்வமும் என்றே வாழ்வர் ;
என்பி னுள்ளும் அன்பு நிலவும் ;
இதுவே பொதுமைப் புதுமை மலர்ச்சி
காம தேனுவாய்ப் பூமி பொலியும்
தொண்டு செய்க தொண்டு செய்க
வையம் வளரும் தெய்வம் வாழும்.

41. கப்பல் சுரண்டலுக்குப் பயன்படாதென்க.